

9 וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים וַיָּבֹן שָׁם אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ

אֶת-הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנֹו וַיִּשָּׂם אוֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמָּעַל לָעֵצִים:

10 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמֶּאֱכָלֶת לִשְׂחֹט אֶת-בְּנוֹ:

11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֲדָה יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי:

12 וַיֹּאמֶר אֶל-תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶל-הַנֹּעַר וְאֶל-תַּעֲשֵׂשׁ לוֹ מֵאוֹמָה כִּי | עֲתִידָה יָדְעֹתִי כִּי-יִרְאֶה

אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:

9 ויבאו אל־המקום אשר אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם את־המזבח ויערך

את־העצים ויעקד את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבח ממעל לעצים:

10 וישלח אברהם את־ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־בנו:

11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן־השמים ויאמר אברהם | אברהם ויאמר הנני:

12 ויאמר אל־תשלח ידך אל־הנער ואל־תעש לו מאומה כי | עתה ידעתי כי־ירא

אלהים אתה ולא חשכת את־בנך את־יחידך ממני: